

Chương 2277: Hoàng nhi, người có thể phế bỏ hậu cung hay không 1

“Đừng, mọi người đừng mắng hoàng hậu, hoàng hậu kỳ thật khá tốt.” Hạ Vi Bảo vội ngăn cản.

Lệ phi hừ lạnh, “Nàng nơi nào tốt, nơi chốn quản Hoàng Thượng.”

“Hoàng hậu hử..... Lớn lên soái, đáng người hảo.”

Này phỏng chừng là hai ưu điểm lớn nhất Lục Hoa Lương.

“Lớn lên soái?” Chúng phi tần nghi hoặc.

Hoàng hậu là nữ, như thế nào sẽ dùng soái tới hình dung.

“Trẫm là nói..... Hoàng hậu lớn lên mỹ.”

Lời nói vừa mới nói xong, liền nhìn đến chỗ cửa Ngự Hoa Viên, mỗi nam chính vẻ mặt sát khí mà đi vào tới.

Ngọa..... ngọa tào!

Hạ Vi Bảo sợ tới mức cả người run lên, vội đẩy ra trong lòng ngực mỹ nhân, phi thân liền đi.

Lục Hoa Lương nổi trận lôi đình, phi thân đuổi theo.

Vì thế hoàng cung lại trình diễn tiết mục Hoàng Thượng đuổi theo hoàng hậu chạy đầy thế giới. Không trong chốc lát, Hoàng Hậu nương nương giống tiểu kê đáng thương, bị Hoàng Thượng xách theo trở về.

Hạ Vi Bảo gục xuống hai lỗ tai, “Hoàng Thượng, thần thiếp biết sai rồi, người tạm tha thần thiếp lần này đi, cũng không dám nữa.”

“Những lời này người lần trước đã nói qua.”

Kết quả lúc này mới mấy ngày?

Lại chạy tới hậu cung lêu lổng!

Hoàng Hậu nương nương muốn khóc, “Thần thiếp thật sự biết sai rồi, sau này cũng không dám nữa.”

Lục Hoa Lương cười lạnh đem người xách lên, đặt ở bên môi hôn một cái, “Ngoan, người dám đi một lần, trăm lần phạt người một lần.”

Hạ Vi Bảo đại kinh thất sắc, mắt thấy hắn lại muốn đem nàng xách tiền tẩm điện, sợ tới mức hai chân nhũn ra.

Cả người đều lay đến bên người hắn, đau khổ cầu xin, “Hoàng Thượng, thần thiếp thật sự biết sai rồi, lần này thật thật thật biết sai ô ô.”

“Lục Hoa Lương người buông ta ra, người dám chạm vào ta thử xem, lão nương cắt người!”

“Dựa! Người cầm thú.....”

Phượng loan điện mọi người, nghe được Hoàng Hậu nương nương cư nhiên dám chửi ầm Hoàng Thượng, tất cả đều sợ tới mức run bần bật.

Thật là vô pháp vô thiên.

Nhưng mà thực mau, tiếng mắng nàng liền biến thành xin tha, cuối cùng trở nên khàn khàn, hảo hảo. Lần này so lần trước tốt một chút, ba ngày liền ra tới.

Khóc đến hai mắt đều sưng lên.

“Lần sau còn dám dám đi hậu cung không?” Lục Hoa Lương lạnh giọng hỏi.

Hoàng Hậu nương nương ghé vào sân trên bàn đá, thân mình mềm thành một bãi bùn, “Không dám, cũng không dám nữa.”

Lục Hoa Lương thực vừa lòng nàng trả lời, sờ sờ đầu nàng, “Thật ngoan.”

Hoàng Hậu nương nương thật ngoan, không đến hai ngày lại chạy đến hậu cung đi.

Lục Hoa Lương, “.....”

Buồn cười!

Lần này hẳn còn không có phát, thái hậu liền phát trước!

“Hoàng đế, hoàng hậu kia của ngươi chuyện như thế nào, có thể hảo hảo quản quản hay không! Ngươi nhìn xem hiện tại hậu cung đều biến thành cái dạng gì, chương khí mù mịt!”

Lục Hoa Lương đầu đều lớn, “Ta không quản sao, mỗi lần giáo huấn xong nàng đều đáp ứng không hề từ nay về sau cung

chạy, qua hai ngày lại đi, ta có thể có biện pháp gì.”

“Người quản nàg? Người quản nàg như thế nào, a? Nếu là quản không được khiến cho ai gia tới quản, kéo nàg đi ra ngoài đánh một trăm đại bản, xem nàg còn dám dám kiêu ngạo không!”

Lục Hoa Lương sắc mặt biến đổi, “Không thể!”

“Mẫu hậu, ngươi muốn phạt như thế nào đều được, nhưng là không thể đánh.”

Hắn đều luyện tiếc đánh nữ nhân một chút, ai dám động nàg thử xem!

Thái hậu tức giận đến cả người phát run, “Chính là ngươi dung túng nàg như vậy, nàg mới có thể càng ngày càng vô pháp vô thiên!”

“Tóm lại không thể đánh, nếu mẫu hậu nhất định phải đánh, nhi thần nguyện ý thế hoàng hậu chịu.”

Thái hậu che lại ngực, không được không được, nàg sắp bị tức chết rồi!

“Phạt nàg đi chùa miếu thanh tu.”

“Không thể.” Lục Hoa Lương sắc mặt âm trầm, “Chùa miếu quá quạnh quẽ, hoàng hậu sẽ nhàm chán.”

Thái hậu, “.....”

“Làm nàg đến bên ngoài quỳ hai người canh giờ.”